

I

(Beslutninger og resolutioner, henstillinger og udtalelser)

HENSTILLINGER

DET EUROPÆISKE UDVALG FOR SYSTEMISKE RISICI

DET EUROPÆISKE UDVALG FOR SYSTEMISKE RISICIS HENSTILLING

af 6. marts 2023

om ændring af henstilling ESRB/2015/2 om vurderingen af grænseoverskridende virkninger af og frivillig gensidighed vedrørende makroprudentielle politiske foranstaltninger

(ESRB/2023/1)

(2023/C 158/01)

DET ALMINDELIGE RÅD FOR DET EUROPÆISKE UDVALG FOR SYSTEMISKE RISICI HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde ⁽¹⁾, særlig bilag IX,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1092/2010 af 24. november 2010 om makrotilsyn på EU-plan med det finansielle system og om oprettelse af et europæisk udvalg for systemiske risici ⁽²⁾, særlig artikel 3 og artikel 16 til 18,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og om ændring af forordning (EU) nr. 648/2012 ⁽³⁾, særlig artikel 458, stk. 8,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU af 26. juni 2013 om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter, om ændring af direktiv 2002/87/EF og om ophævelse af direktiv 2006/48/EF og 2006/49/EF ⁽⁴⁾, særlig afsnit VII, kapitel 4, afdeling II,

under henvisning til Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risici's afgørelse ESRB/2011/1 af 20. januar 2011 om vedtagelse af forretningsordenen for Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risici ⁽⁵⁾, særlig artikel 18 til 20, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) For at sikre effektive og konsekvente nationale makroprudentielle politiske foranstaltninger er det vigtigt, at den obligatoriske anerkendelse, som kræves i henhold til EU-lovgivningen, suppleres af frivillig gensidighed.

⁽¹⁾ EFT L 1 af 3.1.1994, s. 3.

⁽²⁾ EUT L 331 af 15.12.2010, s. 1.

⁽³⁾ EUT L 176 af 27.6.2013, s. 1.

⁽⁴⁾ EUT L 176 af 27.6.2013, s. 338.

⁽⁵⁾ EUT C 58 af 24.2.2011, s. 4.

- (2) Reglerne for frivillig gensidighed vedrørende makroprudentielle politiske foranstaltninger, som er fastsat i Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risici's henstilling ESRB/2015/2 ⁽⁶⁾, skal sikre, at alle eksponeringsbaserede makroprudentielle politiske foranstaltninger, der aktiveres i en medlemsstat, bliver modsvaret i de andre medlemsstater.
- (3) Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risici's henstilling ESRB/2017/4 ⁽⁷⁾ henstiller, at den relevante aktiverende myndighed foreslår en maksimal væsentlighedstærskel, når den indsender en anmodning om gensidighed til Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risici (ESRB), under hvilken en individuel udbyder af finansielle tjenesters eksponering over for den identificerede makroprudentielle risiko i den jurisdiktion, hvor den makroprudentielle foranstaltning anvendes af den aktiverende myndighed, anses som ikke-væsentlig. ESRB kan efter behov henstille, at en anden tærskelværdi anvendes.
- (4) Direktiv 2013/36/EU og forordning (EU) nr. 575/2013 i aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde (EØS-aftalen) blev indarbejdet i Det Blandede EØS-Udvalgs afgørelse nr. 79/2019 af 29. marts 2019 om ændring af bilag IX (Finansielle tjenesteydelser) til EØS-aftalen [2019/2133] ⁽⁸⁾ med virkning fra den 1. januar 2020. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/878 ⁽⁹⁾ og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2020/873 ⁽¹⁰⁾, som indførte væsentlige ændringer af direktiv 2013/36/EU og forordning (EU) nr. 575/2013, er blevet indarbejdet i EØS-aftalen ved henholdsvis afgørelse nr. 383/2021 truffet af Det Blandede EØS-Udvalg af 10. december 2021 om ændring af bilag IX (Finansielle tjenesteydelser) til EØS-aftalen ⁽¹¹⁾ og afgørelse nr. 301/2021 truffet af Det Blandede EØS-Udvalg af 29. oktober 2021 om ændring af bilag IX (Finansielle tjenesteydelser) til EØS-aftalen ⁽¹²⁾. Direktiv (EU) 2019/878 og forordning (EU) 2020/873 finder nu anvendelse i Norge.
- (5) Med virkning fra den 31. december 2020 er kreditinstitutter, der er meddelt tilladelse i Norge, underlagt: i) en systemisk buffer for eksponeringer beliggende i Norge anvendt med en sats på 4,5 % i henhold til artikel 133 i direktiv 2013/36/EU, ii) en bundgrænse på 20 % for (eksponeringsvægtede) gennemsnitlige risikovægte for eksponeringer mod beboelsesejendomme beliggende i Norge i henhold til artikel 458, stk. 2, litra d), nr. iv), i forordning (EU) nr. 575/2013 (finder anvendelse på kreditinstitutter, der anvender IRB-metoden), og iii) en bundgrænse på 35 % for (eksponeringsvægtede) gennemsnitlige risikovægte for eksponeringer mod erhvervsjendomme beliggende i Norge i henhold til artikel 458, stk. 2, litra d), nr. iv), i forordning (EU) nr. 575/2013 (finder anvendelse på kreditinstitutter, der anvender IRB-metoden). De norske myndigheder gav en indfasningsperiode for anvendelsen af den systemiske buffer for kreditinstitutter, der ikke anvender den avancerede IRB-metode.
- (6) Den 2. februar 2021 indgav Finansdepartementet (det norske finansministerium), der fungerer som den udpegede norske myndighed med henblik på både artikel 133, stk. 1, i direktiv 2013/36/EU og artikel 458, stk. 1, i forordning (EU) nr. 575/2013, en anmodning til ESRB om gensidighed i den systemiske buffersats i henhold til artikel 134, stk. 5, i direktiv 2013/36/EU og om de nedre risikovægte i henhold til artikel 458, stk. 8, i forordning (EU) nr. 575/2013.

⁽⁶⁾ Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risici's henstilling ESRB/2015/2 af 15. december 2015 om vurderingen af grænseoverskridende virkninger af og frivillig gensidighed vedrørende makroprudentielle politiske foranstaltninger (EUT C 97 af 12.3.2016, s. 9).

⁽⁷⁾ Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risici's henstilling ESRB/2017/4 af 20. oktober 2017 om ændring af henstilling ESRB/2015/2 om vurderingen af grænseoverskridende virkninger af og frivillig gensidighed vedrørende makroprudentielle politiske foranstaltninger (EUT C 431 af 15.12.2017, s. 1).

⁽⁸⁾ EUT L 321 af 12.12.2019, s. 170.

⁽⁹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/878 af 20. maj 2019 om ændring af direktiv 2013/36/EU, for så vidt angår fritagne enheder, finansielle holdingselskaber, blandede finansielle holdingselskaber, aflønning, tilsynsforanstaltninger og -beføjelser og kapitalbevaringsforanstaltninger (EUT L 150 af 7.6.2019, s. 253).

⁽¹⁰⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2020/873 af 24. juni 2020 om ændring af forordning (EU) nr. 575/2013 og (EU) 2019/876, for så vidt angår visse justeringer som reaktion på covid-19-pandemien (EUT L 204 af 26.6.2020, s. 4).

⁽¹¹⁾ Afgørelse af 10. december 2021 (endnu ikke offentliggjort i EU-Tidende).

⁽¹²⁾ Afgørelse af 29. oktober 2021 (endnu ikke offentliggjort i EU-Tidende).

- (7) Efter Finansdepartementets anmodning til ESRB vedtog ESRB henstilling ESRB/2021/3 fra Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risici ⁽¹³⁾, hvorefter disse foranstaltninger blev medtaget på listen over makroprudentielle politiske foranstaltninger, som det anbefales at genindføre i henhold til henstilling ESRB/2015/2.
- (8) Den 16. december 2022 meddelte Finansdepartementet ESRB, at det havde til hensigt i) at ændre den systemiske buffersats for eksponeringer beliggende i Norge, der finder anvendelse på alle kreditinstitutter, der er meddelt tilladelse i Norge, og ii) at forlænge den nedre risikovægt for eksponeringer i beboelsejendomme og erhvervsjendomme beliggende i Norge for kreditinstitutter, der er meddelt tilladelse i Norge, med yderligere to år efter IRB-metoden. Den anmeldte genfastsættelse og udvidelse af foranstaltningerne påvirker ikke deres kalibrering og udformning. Finansdepartementet har imidlertid forlænget indfasningsperioden for anvendelsen af den systemiske buffersats på 4,5 % til kreditinstitutter, der ikke anvender den avancerede IRB-metode, til 30. december 2023. Indtil denne dato er den systemiske buffersats for eksponeringer beliggende i Norge fastsat til 3 % for kreditinstitutter, der ikke anvender den avancerede IRB-metode. Med henblik på gensidighed af denne foranstaltning bør der anvendes en lignende indfasningsperiode for udenlandske kreditinstitutter, der ikke anvender den avancerede IRB-metode.
- (9) Meddelelserne af 16. december 2022 indeholdt også en anmodning til ESRB om fortsat at anbefale gensidighed vedrørende alle tre foranstaltninger. Med hensyn til gensidigheden vedrørende den systemiske buffer foreslog Finansdepartementet at sænke væsentlighedstærsklen og fastsætte den til et risikovægtet eksponeringsbeløb på 5 mia. NOK, hvilket svarer til ca. 0,16 % af det samlede risikovægtede eksponeringsbeløb for kreditinstitutter, der indberetter i Norge.
- (10) Efter Finansdepartementets anmodning til ESRB og med henblik på at i) forhindre, at der opstår negative grænseoverskridende virkninger i form af lækager og regularbitrage som følge af gennemførelsen af de makroprudentielle politiske foranstaltninger, der anvendes i Norge og ii) bevare lige vilkår blandt realkreditudbydere i EEA, har ESRB's Almindelige Råd besluttet at tilføje disse foranstaltninger til listen over makroprudentielle politiske foranstaltninger, for hvilke der anbefales gensidighed i henhold til henstilling ESRB/2015/2 og at justere parametrene i henstillingen for at modsvare den systemiske buffer.
- (11) I overensstemmelse med Finansdepartementets anmodning bør væsentlighedstærsklen for gensidighed vedrørende den systemiske buffer sænkes og fastsættes til et risikovægtet eksponeringsbeløb på 5 mia. NOK. Det norske bankmarked er tæt forbundet med markeder i andre nordiske lande såsom Danmark, Finland og Sverige. På et integreret finansielt marked forhindrer en lav væsentlighedstærskel potentielle lækager og regularbitrage og bidrager dermed til at bevare den finansielle stabilitet og lige konkurrencevilkår. Desuden anses den administrative byrde som følge af gensidigheden vedrørende den systemiske buffer som forholdsvis lav, da den systemiske buffer, som de norske myndigheder skal anvende, er en enkel og standardiseret foranstaltning, og kreditinstitutter og myndigheder er allerede i stand til at identificere eksponeringernes landeplacering. Da en sænkning af væsentlighedstærsklen kan kræve vedtagelse af nye nationale gensidige foranstaltninger eller ændring af eksisterende foranstaltninger, bør standardovergangsperioden på tre måneder efter offentliggørelsen af denne henstilling i *Den Europæiske Unions Tidende* for gennemførelsen af gensidige foranstaltninger finde anvendelse. Med hensyn til gensidighed vedrørende andre foranstaltninger, der er omhandlet i meddelelserne af 16. december 2022, og som ESRB fortsat anbefaler med henblik på gensidighed, er der ikke planlagt nogen ny overgangsperiode, da gensidighed allerede anbefales i henstilling ESRB/2021/3.
- (12) Desuden blev henstilling ESRB/2021/3, som ændrer henstilling ESRB/2015/2, så den kommer til at omfatte de norske foranstaltninger, gennemført, da kreditinstitutter, der er meddelt tilladelse i Norge, endnu ikke var omfattet af direktiv (EU) 2019/878. De relevante myndigheder i medlemsstater, der allerede havde gennemført direktiv (EU) 2019/878, kunne derfor modsvare den norske systemiske buffer på en måde og på et niveau, der tog hensyn til eventuelle overlap eller forskelle i de kapitalkrav, der gælder i deres medlemsstat og Norge. Direktiv (EU) 2019/878 er siden blevet indarbejdet i EØS-aftalen og finder nu også anvendelse i Norge. Enhver henvisning til direktiv

⁽¹³⁾ Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risici's henstilling ESRB/2021/3 af 30. april 2021 om ændring af henstilling ESRB/2015/2 om vurderingen af grænseoverskridende virkninger af og frivillig gensidighed vedrørende makroprudentielle foranstaltninger (EUT C 222 af 11.6.2021, s. 1).

(EU) 2019/878 bør derfor udgå af henstilling ESRB/2015/2. ESRB har desuden ikke fundet det dokumenteret, at den systemiske buffersats, som de norske myndigheder har fastsat, helt eller delvist overlapper funktionen af andre systemisk vigtige institutter (O-SII), jf. artikel 131 i direktiv 2013/36/EU.

- (13) Denne ændring af henstilling ESRB/2015/2 påvirker ikke kontinuiteten i anbefalingen om gensidighed vedrørende de nationale makroprudentielle foranstaltninger, der blev iværksat af de norske myndigheder den 31. december 2020, som fastsat i henstilling ESRB/2021/3. De nuværende ændringer af henstilling ESRB/2015/2 er, med undtagelse af nedsættelsen af tærsklen for frivillig gensidighed af den systemiske buffer og forlængelsen af indfasningsperioden for den systemiske buffer for kreditinstitutter, der ikke anvender den avancerede IRB-metode, af redaktionel karakter. Der anbefales derfor ikke en fornyet overgangsperiode for anerkendelse af de norske foranstaltninger som omhandlet i henstilling ESRB/2021/3. Standardovergangsperioden på tre måneder efter offentliggørelsen af denne henstilling i *Den Europæiske Unions Tidende* finder kun anvendelse på foranstaltninger eller ændringer heraf, der svarer til den systemiske buffer, som de nationale myndigheder skal vedtage som følge af nedsættelsen af væsentlighedstærsklen.
- (14) Henstilling ESRB/2015/2 bør derfor ændres i overensstemmelse hermed —

VEDTAGET DENNE HENSTILLING:

Ændringer

Henstilling ESRB/2015/2 ændres som følger:

1. I afsnit 1, delhenstilling C (1), affattes foranstaltningerne under Norge således:

- »— en systemisk buffersats på 4,5 % for alle eksponeringer beliggende i Norge i henhold til artikel 133 i direktiv 2013/36/EU, som gældende for og i Norge fra den 31. december 2022 i henhold til aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde (*) (EØS-aftalen) (herefter »kapitalkravsdirektivet, som er gældende for og i Norge fra den 31. december 2022«), på alle kreditinstitutter, der er godkendt i Norge.
- en nedre grænse på 20 % for (eksponeringsvægtede) gennemsnitlige risikovægte for eksponeringer mod beboelsesejendomme beliggende i Norge i overensstemmelse med artikel 458, stk. 2, litra d), nr. vi), i forordning (EU) nr. 575/2013, som gældende for og i Norge fra 31. december 2022 i henhold til bestemmelserne i EØS-aftalen (herefter »kapitalkravsforordningen, som er gældende for og i Norge fra 31. december 2022«), for kreditinstitutter, der er meddelt tilladelse i Norge, ved anvendelse af den interne ratingbaserede metode til beregning af de lovpligtige kapitalkrav
- en gennemsnitlig nedre grænse på 35 % for (eksponeringsvægtede) gennemsnitlige risikovægte for eksponeringer mod erhvervsjendomme beliggende i Norge i henhold til kapitalkravsforordningens artikel 458, stk. 2, litra d), nr. iv), som er gældende for og i Norge fra 31. december 2022, for kreditinstitutter, der er godkendt i Norge, ved anvendelse af den interne ratingbaserede metode til beregning af de lovpligtige kapitalkrav.

(*) EFT L 1 af 3.1.1994, s. 3.«

2. Bilaget ændres i overensstemmelse med bilaget til denne henstilling.

Udfærdiget i Frankfurt am Main, den 6. marts 2023.

Leder af ESRB's sekretariat,
på vegne af ESRB's Almindelige Råd
Francesco MAZZAFERRO

BILAG

Bilaget til henstilling ESRB/2015/2 ændres således:

1. Foranstaltningerne under Norge affattes således:

- »— en systemisk buffersats på 4,5 % for eksponeringer beliggende i Norge i henhold til artikel 133 i direktiv 2013/36/EU, som gældende for og i Norge fra den 31. december 2022 i henhold til aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde (EØS-aftalen) (herefter »kapitalkravsdirektivet, som er gældende for og i Norge fra den 31. december 2022«), på alle kreditinstitutter, der er godkendt i Norge.
- en nedre grænse på 20 % for (eksponeringsvægtede) gennemsnitlige risikovægte for eksponeringer mod beboelsesejendomme beliggende i Norge i overensstemmelse med artikel 458, stk. 2, litra d), nr. vi), i forordning (EU) nr. 575/2013, som gældende for og i Norge fra 31. december 2022 i henhold til bestemmelserne i EØS-aftalen (herefter »kapitalkravsforordningen, som er gældende for og i Norge fra 31. december 2022«), for kreditinstitutter, der er meddelt tilladelse i Norge, ved anvendelse af den interne ratingbaserede metode til beregning af de lovpligtige kapitalkrav
- en nedre grænse på 35 % for (eksponeringsvægtede) gennemsnitlige risikovægte for eksponeringer mod erhvervsjendomme beliggende i Norge i henhold til kapitalkravsforordningens artikel 458, stk. 2, litra d), nr. iv), som er gældende for og i Norge fra 31. december 2022, for kreditinstitutter, der er godkendt i Norge, ved anvendelse af den interne ratingbaserede metode til beregning af de lovpligtige kapitalkrav.«

2. I. Beskrivelsen af foranstaltningerne ændres således:

a) Stk. 1 affattes således:

- »1. Finansdepartementet (det norske finansministerium) indførte med virkning fra 31. december 2020 tre makroprudentielle foranstaltninger: i) en systemisk buffer for eksponeringer beliggende i Norge i henhold til kapitalkravsdirektivets artikel 133 som gældende for og i Norge fra 31. december 2022, ii) en nedre grænse for risikovægte for eksponeringer mod fast ejendom til beboelse beliggende i Norge i henhold til kapitalkravsforordningens artikel 458, stk. 2, litra d), nr. iv), og iii) en nedre grænse for risikovægte for eksponeringer mod erhvervsjendomme beliggende i Norge fra 31. december 2022 i henhold til kapitalkravsforordningens artikel 458, stk. 2, litra d), nr. iv), som gældende for og i Norge fra 31. december 2022.«

b) I stk. 2 ændres »31. december 2022« til »30. december 2023«.

3. II. Gensidighed ændres således:

a) Stk. 5 affattes således:

- »5a. Det henstilles, at de relevante myndigheder modsvarer de norske foranstaltninger for eksponeringer beliggende i Norge i overensstemmelse med henholdsvis artikel 134, stk. 1, i direktiv 2013/36/EU og artikel 458, stk. 5, i forordning (EU) nr. 575/2013. Det henstilles, at de relevante myndigheder modsvarer den systemiske buffersats senest 18 måneder efter offentliggørelsen af henstilling ESRB/2021/3 (**) i *Den Europæiske Unions Tidende*. De nedre grænser for risikovægtene for eksponeringer mod beboelsesejendomme og erhvervsjendomme i Norge bør modsvares inden for standardovergangsperioden på tre måneder efter offentliggørelsen af henstilling ESRB/2021/3 i *Den Europæiske Unions Tidende*.

- 5b. Da nedsættelsen af væsentlighedstærsklen som omhandlet i henstilling ESRB/2023/1 fra Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risici (***) kan kræve, at en relevant myndighed vedtager en ny national gensidig foranstaltning eller ændrer eksisterende nationale foranstaltninger, der modsvarer den norske systemiske bufferforanstaltning, finder standardovergangsperioden på tre måneder efter offentliggørelsen af henstilling ESRB/2023/1 i *Den Europæiske Unions Tidende* for gennemførelsen af gensidige foranstaltninger anvendelse.

(**) EUT C 222 af 11.6.2021, s. 1.

(***) Endnu ikke offentliggjort i EU-Tidende.«

b) Stk. 6 affattes således:

- »6. Kan de samme makroprudentielle politiske foranstaltninger ikke træffes i henhold til national ret i det pågældende land i overensstemmelse med delhenstilling C(2), henstilles det, at de relevante myndigheder, efter samråd med ESRB, anvender makroprudentielle politiske foranstaltninger i henhold til deres nationale ret, hvis virkning bedst modsvarer de ovenfor beskrevne foranstaltninger. Det henstilles, at de relevante myndigheder vedtager tilsvarende foranstaltninger for gensidig anerkendelse af de gennemsnitlige nedre risikovægte for eksponeringer i beboelses- og erhvervsjendomme inden for 12 måneder og for gensidig anerkendelse af den systemiske buffersats inden for henholdsvis 18 måneder efter offentliggørelsen af henstilling ESRB/2021/3 i *Den Europæiske Unions Tidende*. I det omfang nedsættelsen af væsentlighedstærsklen kræver, at en relevant myndighed vedtager en ny national gensidig foranstaltning som omhandlet i dette afsnit eller ændrer eksisterende nationale foranstaltninger, der gengiver den norske systemiske bufferforanstaltning, finder standardovergangsperioden på tre måneder efter offentliggørelsen af henstilling ESRB/2023/1 i *Den Europæiske Unions Tidende* med henblik på gennemførelse af gensidige foranstaltninger anvendelse.«

c) Stk. 7 udgår.

4. I III. Væsentlighedstærskel affattes stk. 8, litra a), således:

- »a) for den systemiske buffer fastsættes væsentlighedstærsklen til et risikovægtet eksponeringsbeløb på 5 mia. NOK, hvilket svarer til ca. 0,16 % af de samlede risikovægtede eksponeringer for kreditinstitutter, der indberetter i Norge.«
-